

Marraskuun 12.

**Pyhän Johannes Laupiaan ja
pyhittäjäisämme Niloksen muisto**

Typikon

1. Jos pyhän muisto sattuu muulle päivälle, kuin sunnuntaiksi, toimitetaan palvelus Minean järjestyksen mukaisesti.

Jos muisto osuu sunnuntaiksi, pyhittäjä Niloksen palvelus veisataan ehtoonjälkeisissä palveluksissa ja vain Laupiaan palvelus veisataan ylösnousemuspalvelukseen yhdistäen, niin kuin on osoitettu marraskuun 11 päivän kohdalla, pykälissä 2 ja 3.

Ehtoopalveluksessa

Avuksihuutostikiirina piispan stikiirat, 4.säv.

Jäljitellen sääliväisen Herran laupeutta Sinä, ihmeellinen pyhittäjä Johannes, | jaoit ja annoit leipäsi tarpeessa oleville. | Sen tähden sinun muistosi, oi pyhä, säilyy iankaikkisesti. | Oi autuas piispa, pelasta esirukouksillasi kiusauksista ja vaaroista meidät, || jotka uskoen vietämme muistoasi.

Oi autuas Johannes, | Hän, joka tuntee salaisetkin, | näki Sinun puhtautesi, suoran mielesi ja jumalallisen elämäsi, | ja kohotti Sinut suurelle istuimelle. | Hän voiteli Sinut mirhalla, oi viisas, | ja teki Sinut täydelliseksi. | Selvästi Hän uskoi Sinulle lauman suitset, || ja Sinä ohjasit sen jumalallisen tahdon satamaan.

Oi ylistettävä, | Herra täytti Sinun sydämesi kaikki pyynnöt, | sillä Sinä noudatit pelastuksen kaikkia lakeja. | Jumalaa Sinä, autuutettu Johannes, rakastit yli kaiken | ja lähimmäistäsi, niin kuin itseäsi, | puutteessa olevia Sinä autoit. || Sen tähden me tänään kunnioitamme Sinua.

Pyhittäjän stikiirat, 8.säv.

Miksi nyt kutsuisimme Sinua, oi pyhä? | Hengellisestä Eedenistä lähteväksi joeksi, | Jumalan antamien lahjojen virraksi, | armon opetuksen tulvaksi, viisauden ja tiedon maljaksi, | valppaaksi kaitsijaksi ja käytännölliseksi opettajaksi. || Rukoile pelastusta meidän sieluillemme.

Miksi nimittäisimme Sinua, oi pyhittäjä? | Kuolemattomien kasvien viljelijäksi, oi autuutettu, | uskovaisten hengellisen paratiisin tarhuriksi, Jumalan lakien tutkijaksi, | Jumalan innoittamien oppien tuntijaksi, | nerokkaaksi tulkitsijaksi ja kykeneväksi kasvattajaksi. || Rukoile pelastusta meidän sieluillemme.

Miksi nyt sanoisin Sinua, oi ihmeellinen? | Avioelämän määrittäjäksi, siveyden palkitsijaksi, | munkkien kasvattajaksi ja neitseitten ohjaajaksi, | sillä koettuasi molemmat elämäntavat, saavutit kaksinkertaisen tiedon. | Suuret ovat Sinun kykysi ja suuri Sinun kilvoituksesi. || Rukoile pelastusta meidän sieluillemme.

Kunnia... 2.säv. Anatolioksen runo

Johannes, Kristuksen seuraaja, | Aleksandrian suuri paimen ja valistaja, | armon lähde vuotaa sääliväistä laupeutta puutteessa oleville. | Tulkaa, hengellisesti köyhät, ammentakaamme kylliksemme | ja seuratakaamme Hänen riemuisaa esimerkkiään. | Säälivässä rakkaudessaan hän köyhien kautta sai vieraakseen Kristuksen, | niin kuin kerran Aabraham, || hän saavutti autuuden ja nyt hän rohkeasti rukoilee armahdusta meidän sieluillemme.

Nyt... **Jumalansynnyttäjän stikiira, 2.säv.**

Mitä minä kurja kantaisin Sinulle, | maailman Valtiattarelle, | paitsi kyyneleitä ja tekojeni tunnustuksen? | Oi Neitsyt, minä rukoilen, | katso laupiaalla silmällä kurjan sieluni heikkouteen, | hajota himojeni pilvet || ja päästä minut, Sinun palvelijasi, minut vallanneesta pimeydestä.

Tai **kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle, 2.säv.**

Kun aviota tuntematon näki Sinut, Jeesus, ristille ripustettuna, | hän itki ja sanoi: | Suloinen lapseni, miksi jätit minut, synnyttäjäsi, yksin, | Sinä aluttoman Isän lähestymätön Valkeus? |Kiiruhda osoittamaan kunniasi, | että nekin, jotka kunnioittavat jumalallisia kärsimyksiäsi, || saisivat jumalallisen kunnian.

Virrelmästikiirat

Esipaimenen stikiirat, 5.säv.

Iloitse, kirkon valistaja, | koko maailman näkyvä kerskaus, | Aleksandrian kunnia, oikeauskoisuuden tuki, | pidättyväisyyden ja kilvoittelun mitta, | myrskyyn joutuneitten satama, vaarassa olevien lunastus, | vahva torni ja vakaa vartija, | käytännön laki ja hyvien tekojen ulappa. | Oi autuas, Sinä joka auliisti annat runsain mitoin tarpeellisen kaikille, | jotka uskoen kiiruhtavat tykösi, || rukoile, että Kristus antaisi meidän sieluillemme suuren armon.

Liitelauselma: Kallis on Herran silmissä hänen hurskaansa kuolema.

Iloitse, nälkäisten ravitsija, puutteessa olevien aulis varustaja, | säälin virta, armon lähde, | kärsivien puoltaja, leskien suojelija, | sairasten hoivaaja, alastomien varma vaatettaja, | uskovaisten nopea nostaja. | Oi yli taivaitten kohonnut isä, | katso ylhäältä armollisella silmälläsi ja rukoile, || että Kristus antaisi meidän sieluillemme jumalallisen ihmisrakkautensa ja suuren armon.

Liitelauselma: Kuinka minä maksan Herralle kaikki hänen hyvät tekonsa minua kohtaan?

Iloitse, sokeitten taluttaja, nuorten kunniakas kasvattaja, | vanhusten tuki, eksyneitten paimen, | syntisten oikaisu, tuoksuva niitty, Hengen mirha-astia, | hyvien tekojen iäinen virta, pyhän Kolminaisuuden puhdas asumus. | Muista meitä, jotka veisuin Sinua ylistämme, | ja päästä meidät ahdistuksista, vaaroista, sairauksista | ja iankaikkisesta kadotuksesta || rukoillen Kristusta, joka antaa maailmalle suuren armon.

Kunnia... **6.säv.**

Pyhittäjäisä, tieto uroteoistasi on käynyt kaikkeen maahan, | sillä niiden kautta Sinä sait taivaissa palkan vaivannäöstäsi. | Sinä tuhosit pahojen henkien armeijat | ja ylsit enkeljoukkojen tasalle, joiden elämää pidit moitteettomasti esikuvanasi. | Kun Sinulla on uskallus Kristus Jumalan edessä, || rukoile rauhaa meidän sieluillemme.

Nyt... **Jumalansynnyttäjän stikiira, 6.säv.**

Jumalansynnyttäjä, Sinä olet tosi viinipuu, | joka olet kantanut meille elämän hedelmän. | Me rukoilemme Sinua, oi Valtiatar, | kannan apostolien ja kaikkien pyhien kanssa esirukouksesi meidän puolestamme, || että Herra armahtaisi sielujamme.

Tai kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle, 6.säv.

Kun Synnyttäjäsi näki Sinut, Kristus, ristiinnaulittuna, | hän huusi äidillisesti valittaen: | Poikani ja Jumalani, suloinen Lapseni, || kuinka kestät häpeällisen kärsimyksen?

Piispan tropari, 8.säv.

Kärsivällisesti viettäen aikasi jatkuvassa rukouksessa, | rakastaen köyhiä ja auttaen heitä Sinä, pyhittäjäisä, saavutit palkkasi. | Oi autuas Johannes Laupias, rukoile, että Kristus Jumala pelastaisi meidän sielumme.

Kunnia... **Pyhittäjän tropari, 8.säv.**

Kyynelvirroillasi Sinä teit hedelmättömän erämaan hedelmälliseksi | ja syvillä huokauksillasi sait vaivannäkösi kantamaan satakertaisen hedelmän. | Sinusta tuli valistaja, joka loistat maailmassa ihmeitten valoa. || Pyhittäjäisämme Nilos, rukoile Kristusta Jumalaa pelastamaan meidän sielumme.

Nyt... **Jumalansynnyttäjän tropari, 8.säv.**

Oi Hyvä, meidän tähtemme Neitseestä syntynyt ja ristinkuoleman kärsinyt Herra, | joka olet kuolemalla kuoleman kukistanut ja Jumalana ylösnousemuksen ilmisaattanut. | Älä ylenkatso niitä, jotka Sinä, armollinen, olet kädelläsi luonut, vaan osoita ihmisrakkautesi, | ota vastaan synnyttäjäsi meidän puolestamme edes kantamat rukoukset || ja pelasta, oi Vapahtaja, epätoivoinen kansa.

Aamupalvelus

Piispan kanoni, jonka akrostikon on yhdeksännessä veisussa: Joosef.

1. veisu. Irmossi, 8.säv.

Jakaantunut jakoi kahtia jakaantumattoman | ja aurinko näki sellaisen maan, jota ei ennen ollut nähnyt. | Meri hukutti uhkaavan vihollisen, mutta Israel riensi turvaan jalankäymätöntä maata pitkin. | Sen tähden se huusi: | Veisatkaamme Herralle, || sillä Hän on suuresti ylistetty!

Troparit

Mielesi sääliväisyyden kirkastamana, loistaen Kristuksen rakkautta ja säteillen kirkkautta Sinä, isä Johannes, tulit ainoan armollisen Jumalan puhtaaksi astiaksi. Sen tähden me ylistämme Sinua autuaaksi.

Viisain mielin pyrkien aina iankaikkisesti pysyvään Sinä, pyhä isä, vaihdoit katoavaisen katoamattomaan. Nyt Sinä asustat taivaissa ja huudat ruumiittomien kuorojen kanssa: Veisatkaamme Herralle, sillä Hän on suuresti ylistetty!

Kun armon antaja kerran antoi armonsa Sinun armolliseen mieleesi, oi pyhittäjä, Hän on armahtanut monia Sinun jumalallisen välityksesi kautta, sillä Sinä, Jumalassa viisas ja pyhä Johannes, tulit sielujen lohduksi ja köyhien varustajaksi.

Jumalansynnyttäjälle

Yhdistääkseen alhaalla olevat ylhäisiin kaikkien ainoa Jumala sijoittui aviota tuntemattomaan kohtuun ja ilmestyen lihan muodossa purki vihollisuuden väliseinän, välitti rauhan ja lahjoitti elämän sekä jumalallisen lunastuksen.

Pyhittäjän kanoni, jonka akrostikon on: Nilos ravitsee minua tiedon kaikkinaisilla hedelmillä.
Theofaneksen runo.

1. veisu. Irmossi, 8.säv.

Kuljettuaan veden yli kuin kuivaa maata | ja päästyään Egyptin vaivasta Israel huusi: ||
Veisatkaamme Lunastajallemme ja Jumalallemme!

Troparit

Oi autuas, kastele salaisella kasteellasi kylmenneet aivoitukseni ja suo, että minä Sinun esirukouksesi kautta voisin kantaa tähköpäänä veisua.

Autuas Nilos, ikään kuin Eedenistä tuleva virta Sinun sanasi selvästi kastelevat iankaikkisesti koko kirkkoa.

Oi Jumalan julistaja, Sinun opetustesi ja sanojesi virta ravitsee kasteellaan hurskaitten sydämet, mutta hukuttaa jumalattomain joukot.

Jumalansynnyttäjälle

Vihamielinen viettelijä oksensi Eevan korviin sielunturmelevaa myrkyä, mutta Kristuksen synnyttänyt Jumalanäiti paransi hänen vammansa.

3. veisu. Piispan kanoni. Irmossi

Taivaan avaruuden Luoja | ja seurakunnan Rakentaja! | Vahvista minua rakkaudessasi | - Sinä, kaiken halajamisen täyttymys, | uskovaisten tuki, || oi ainoa ihmisiä rakastava.

Troparit

Sinulle, oi ylistettävä, ilmestyi Laupiaan säälivä armo ikään kuin ihanana neitona, joka kantoi öljypuun lehivistä punottua seppelettä, ja houkutteli Sinut jumalalliseen laupeuteen.

Jumalan valitsemana Sinä, kunniakas isä Johannes, istuit pyhällä istuimella. Enkelin tavoin eläen Sinä kannoit kaikkein Armollisimmalle pyhää rauhan uhria.

Suuressa laupeudessa Sinä, isä, palvelit laupiasta Herraa, joka laupeudessaan köyhtyi lihaan. Jumalallisten käskyjen toteuttajana Sinä varustit köyhiä ja kokosit suojaasi asunnottomia muukalaisia.

Jumalansynnyttäjälle

Kaiken Alkusyy asettui suunnattomassa laupeudessaan omasta tahdostaan Sinuun asumaan, oi kaikkein pyhin, ja pyhitti ihmisolemuksen, joka aiemmin oli langennut rikkomukseen.

3. veisu. Pyhittäjän kanoni. Irmossi

Sinä, Herra, olet luoksesi kiiruhtavien vahvistus | ja pimeydessä olevien valkeus. || Sen tähden henkeni veisuin ylistää Sinua.

Troparit

Sinä, isä, karkotit pahuuden aivoitukset saadaksesi ajatuksesi kantamaan Hengen armolahjoja.

Sinä, pyhän palveluksen toimittaja, huouit meille ihanan tuoksuista mirhaa, kun käytännössä toit esille näkemisen.

Sinusta, viisas, kumpusi taivaallista opetusta ikään kuin lähteestä ja niin Sinä teit kirkon elätit rikkaiksi.

Jumalansynnyttäjälle

Kuoleta meidän lihamme mieli, oi puhdas, joka vuodatit ihmisille kuolemattomuuden lähteen.

Irmossi

Sinä, Herra, olet luoksesi kiiruhtavien vahvistus | ja pimeydessä olevien valkeus. || Sen tähden henkeni veisuin ylistää Sinua.

Pyhittäjän kontakki, 8.säv.

Valppaalla rukouksellasi Sinä, autuas Nilos, | katkaisit täysin ruumiin himojen paahtavat hyökkäykset. | Pelasta minut kaikista vaaroista, sillä Sinulla on uskallus Herran edessä, || että huutaisin Sinulle: Iloitse, koko maailman isä!

Iikossi

Kuka kykenisi kertomaan maanpäällisen vaelluksesi uroteoista, oi Nilos, | elämäsi mittaamattomasta vaivannäöstä ja monista teoista, | jotka toteutit maan päällä ruumiittoman tavoin? | Mutta katso, minä huudan Sinulle näin:

Iloitse, Jumalan armolahjojen virta; iloitse, Kristuksen opetusten tulva.

Iloitse, viisauden ja tiedon malja; iloitse, kuolemattomien kasvien puutarha.

Iloitse, Jumalan innoittamien sanojen käytännössä opettaja; iloitse, Jumalan antaman lain kokenut tulkitsija.

Iloitse, hengellisen paratiisin tarhuri; iloitse, neitseyden suuri varjelija.

Iloitse, Hengen ihana kitara; iloitse, himot juurineen kitkevä veitsi.

Iloitse, vanhurskaiden miesten tukija; iloitse, maallisten uskovaisten suojelija.

Iloitse, koko maailman isä!

Piispan katismatropari 8.säv.

Mieleltäsi laupiaana Sinä, Jumalan innoittama Johannes, osoitit köyhien ja puutteessa olevien armolliseksi varustajaksi. | Sen tähden Sinä, autuas, saitkin rikkaudekseen kaikilta pyhiltä tekojasi vastaavan kutsumanimen, | ja sen tähden armon Antaja antoi Sinulle, Jumalassa viisas, suuren armon ja kirkasti Sinut suuresti. | Oi autuas piispa, rukoile Kristusta Jumalaa, että Hän antaisi rikkomusten

päästön meille, jotka rakkaudella vietämme pyhää muistojuhlaasi. rakkaudella vietämme pyhää muistojuhlaasi.

Kunnia... Pyhittäjän katismatropari, 8.säv.

Jumalankantaja Nilos, kirkastettuasi mieleesi näkemisellä Sinä vuodatit Jumalan tuntemisen virtoja, | ja ne kastelevat niiden sydämet, jotka uskoen ammentavat opetustesi kirkasta ja puhdasta juomaa | sekä kunnioittavat valonkirkasta ja kunniallista muistoasi, || oi pyhittäjien kaunistus ja isien kerskaus.

Nyt... Jumalansynnyttäjän tropari, 8.säv.

Oi Jumalan Äiti, kestäväällä ja päättymättömällä rukouksellasi Luojan edessä | päästä kaikesta hädästä ja onnettomuudesta meidät, jotka uskoen kunnioitamme pyhää Lastasi. | Osoita rohkeutesi Poikasi edessä, sillä Sinä kykenet Hänet lepyttämään, || että me saisimme päästön elämämme synneistä.

Tai kärsimystropari Jumalansynnyttäjälle, 8.säv.

Oi puhdas, kun näit puulla pahantekijäin keskellä riippumassa Hänet, | joka oli ruumiillistunut Sinun puhtaista veristäsi ja käsittämättömästi Sinusta syntynyt, | tuska raastoi sisintäsi ja äitinä valittaen Sinä huusit: | Voi Lapseni, mitä on tämä jumalallinen ja sanomaton taloudenhoitosi, jonka kautta Sinä teit luotusi eläväksi! || Veisuin minä ylistän Sinun laupeuttasi!

4. veisu. Piispan kanoni. Irmossi

Minä kuulin, oi Herra, | huolenpitosi salaisuuden, | minä ymmärsin tekosi || ja ylistän jumaluuttasi.

Troparit

Sinä, pyhittäjä, osoittauduit Pyhän Kolminaisuuden puhtaaksi asumukseksi, jumalallisen temppelin aarteeksi ja piispojen huipuksi.

Pyhä isä Johannes, tuntien suuren laupeutesi laupias Herra pyhitti Sinun sielusi.

Sinusta tuli Armollisen käskyjen häpeään joutumaton toteuttaja ja täynnä Häneen hyvyksiään Sinä nyt saat asua pyhien majoissa.

Jumalansynnyttäjälle

Oi Neitsyt, paranna minun sydämeni vammat ja ohjaa sieluni liikkeet Jumalan tahdon mukaisuuteen.

4. veisu. Pyhittäjän kanoni, sama irmossi

Troparit

Oi viisas, vapauta minut himojen vankeudesta antaen Jumalalle lunnasmaksuksi rukouksesi.

Oi autuas, pyhästi pyrkiessäsi kilvoituksen kautta omaksumaan Kristuksen viisauden opit Sinä puhdistit itsesi.

Sinä, isä, kukistit aivoitusten ylvästelevän korkeuden ja viisautesi tulvalla Sinä hävitit niiden muistonkin.

Jumalansynnyttäjälle

Hän, joka on Isän kanssa yhtä iankaikkinen ja Jumalan Sanana ruumiiton tuli viimeisinä aikoina ruumiilliseksi Sinun puhtaista veristäsi, oi veisuin ylistettävä.

5. veisu. Piispan kanoni. Irmossi

Viisautesi valolla Sinä, Herra, | johdat pois tietämättömyyden pimeydestä minut, joka alati harhailen sielulleni vahingollisella tiellä. || Ohjaa askeleeni Sinun käskyjesi tielle.

Troparit

Esimerkkinäsi Hänen vapaaehtoinen kuolemansa, joka säälistä tuli surmatuksi, Sinä, viisas ja ylistettävä isä, tuli maailmalle ja himoille ristiinnaulituksi ja siten otolliseksi ylimaalliseen elämään.

Sinua ylistetään autuaaksi sävyisänä, sääliväisenä, rauhaisana, nälkäisten ehtymättömänä leipänä, köyhien varustajana ja alastomien vaatettajana.

Jumalallisen osallisuuden kaunistamana Sinä, isä, toimitit enkelin tavoin nuhteettomasti papillista palvelusta Jumalalle ja valistit uskovaiset pyhillä opetuksillasi.

Jumalansynnyttäjälle

Valista elämän hekumain rakkauden pimentämä sieluni valkeudellasi, oi puhdas ja viaton, joka synnytit tietämättömyyden pimeyden hävittävän Kristus-valkeuden.

5. veisu. Pyhittäjän kanoni. Irmossi

Aamusta varhain me huudamme Sinulle, Herra: | Pelasta meidät, sillä Sinä olet meidän Jumalamme, || paitsi Sinua emme toista tunne!

Troparit

Kun Sinä, viisas, halasit jumalallista viisautta, Sinä innolla jätit kaikki elämän pyrkimykset.

Oi Jumalan julistaja, tietoisesti Sinä ylsit hengellisesti tuonpuoleiseen tietoon, sillä jumalallinen yhteys valisti Sinut.

Oi Jumalankantaja, me tunnemme Sinut pilveksi, joka hukutat tiedon sateeseen kaiken tietämättömyyden.

Jumalansynnyttäjälle

Oi Neitsytäiti, löydettyään Sinut ikään kuin ohdakkeitten keskellä säteilevän liljan, Ylkä rakasti Sinua.

6. veisu. Piispan kanoni. Irmossi

Minä vuodatan rukoukseni Herralle | ja Hänelle myös murheeni ilmoitan, | sillä sieluni on tullut täyteen kaikkea pahuutta | ja henkeni on lähestynyt tuonelaa. | Minä rukoilen kuin Joonas: || Johdata minut, oi Jumala, pois turmiosta.

Troparit

Sinä, Jumalassa viisas ja autuas, vietit aikasi rukouksessa ja paastossa. Valvoen rukoillen Jumalaa Sinä tulit otolliseksi jumalallisiin näkyihin ja ilmestyksiin. Niin Sinä, viisas, sait puhtain mielin oppia ymmärryksen ylittävät salaisuudet.

Oi autuas isä Johannes, Sinä vaelsit maan päällä ikään kuin enkeli ruumiissa ja kannoit riemuiten Luojaalle rauhan uhria uskoen, särjetyllä sydämellä ja hengellä.

Oi autuas ja Jumalan innoittama, elämäsi loisti aurinkoa kirkkaammin ja levitti laupeuden säteitä, jotka hajottivat pimeän pilven köyhyyden puutteessa olevilta ja virvoitti hirveyksien rotkoon painuneita.

Jumalansynnyttäjälle

Kun Jumalaa julistavat profeetat käsittivät Sinun salaisuutesi syvyyden, oi Neitsyt, he ennustivat siitä profeettallisesti jumalallisen Hengen valistamina, ja kun me nyt näemme ennustusten toteutumisen, me uskomme.

6. veisu. Pyhittäjän kanoni. Sama irmossi

Troparit

Kaunistuksenas viisauden lahja ja vaelluksellasi kirkastettuasi elämäsi Sinä toimit Luojan edessä jumalallisena pappina, välimiehenä luodun puolesta. Niin Sinusta, isä, tuli kuulu ja loistava opettaja.

Oi autuas isä, noustuasi hyveitten vuorelle, jumalallisen pilveen peittoon, Sinä sait ottaa vastaan Jumalan kirjoittamat oppien taulut. Niin Sinä osoitit meille uudeksi Moosekseksi, armon lain antajaksi.

Omasta tahdostasi Sinä antauduit vapaaehtoiseksi papilliseksi uhriksi seisten Luojan edessä, oi Nilos, kaunistuksenas näkeminen ja tekeminen. Muistele meitäkin, jotka uskoen vietämme muistoasi.

Jumalansynnyttäjälle

Nähtyään vertauskuvissa peljättävän salaisuutesi syvyyden, että Jumala asettuu Sinun kohtuusi, Jumalaa julistavat profeetat ennustivat Sinusta, oi nuhteeton. Nähdessämme nyt ennustusten toteutumisen me ylistämme Sinua.

Irmossi

Minä vuodatan rukoukseni Herralle | ja Hänelle myös murheeni ilmoitan, | sillä sieluni on tullut täyteen kaikkea pahuutta | ja henkeni on lähestynyt tuonelaa. | Minä rukoilen kuin Joonas: || Johdata minut, oi Jumala, pois turmiosta.

Piispan kontakki. 2.säv.

Rikkautesi Sinä jaoit köyhille | ja olet nyt saanut taivasten rikkauden, oi viisas Johannes. | Sen tähden me kaikki ylistämme Sinua || viettäessämme muistoasi, oi laupeuden nimen kantaja.

Iikossi

Hankittuasi sieluusi oman kauneuden Sinä, Johannes, | sait nähdä totisen rakkauden ja ihanan armeliaisuuden | laupeudentekojen öljypuun oksin ihanasti kaunistettuna Neitseenä, | joka yössä lausui Sinulle lempeästi: | Jos otat minut ystäväksesi ja asuinkumppaniksesi, | niin minä vien Sinut Kristus Kuninkaan eteen. || Sen uskoen et pettynytkään, oi laupeuden nimen kantaja.

Synaksario

Samana päivänä kahdententoista, pyhien joukkoon luetun isämme Johanneksen, Aleksandrian arkkipiispan, Laupiaan, muisto.

Säkeitä

Voi, mitä Johannes nyt saakaan Kristuksen edessä seistessään, annettuaan ja jaettuun köyhille. Laupeudentekijä jätti köyhyyden kahdententoista.

Samana päivänä pyhittäjäisämme Nilos Kilvoittelijan muisto.

Säkeitä

Nilos viljeli Egyptiä ja koko luomakuntaa. Kuoltuaankin suuri Nilos viljelee sanan kautta.

Samana päivänä pyhittäjäisämme Martinoksen, ihmeidentekijän, Frankian piispan muisto.

Säkeitä

Maailma ei ollut Sinun arvoisesi, Martinos. Sen jättäen Sinä lähditkin suureen maailmaan.

Samana päivänä pyhän profeetta Ahian muisto.

Säkeitä

Jerobeam, Nebatin poika, todistaa, että Ahia oli profeetta ennen kuolemaansa.

Samana päivänä pyhittäjäisämme Martinoksen, Tarakinen piispan muisto.

Säkeitä

Armoon pukeutuneena Martinos sai Jumalalta erinomaisen kunnian.

Samana päivänä pyhien marttyyrien Antonioksen ja hänen seuralaistensa muisto.

Säkeitä

Miekka osoitti Zebinaksen, Germanoksen ja Nikeforoksen voittajiksi Antonioksen kanssa.

Pyhittäjä Nilos Kynurialainen pääsi rauhassa loppuun. Hän kilvoitteli Athoksen suuren Lauran alueella, osoittautui kuolemansa jälkeen mirhan vuodattajaksi ja paransi monia sairaita.

Konstantinopolin pyhä patriarkka Leon Styppes pääsi rauhassa loppuun.

Konstantinopolissa kilvoitellut pyhä uusmarttyyri Sabbas Nigdeles ja Samoladas pääsi miekan surmaamana loppuun vuonna 1726.

Pyhä uusmarttyyri Nikolaos, joka kilvoitteli Konstantinopolissa vuonna 1732 ja oli kotoisin Kuuden Marmorin seurakunnasta, pääsi miekan surmaamana loppuun.

Heidän pyhien esirukoustensa tähden, Jumala, armahda meitä. Amen.

7. veisu. Piispan kanoni. Irmossi

Urheasti heprealaisnuorukaiset polkivat pätsissä maahan liekit | ja muuttivat tulen viileydeksi huutaessaan: || Kiitetty olet Sinä, Herra Jumala, iankaikkisesti!

Troparit

Jumalankantaja Johannes, teoissasi Sinä vahvistit Vapahtajan sanat. Elettyäsi laupiaana ja hengeltäsi puhtaana Sinut luettiin autuaiksi ylistettävien kuuroon.

Hunajan suloinen maku tuli Sinulle koetelluksi kullaksi, sillä nähtyään rikkaan mielenlaatusi Luoja antoi Sinulle runsaan palkan.

Oi illattoman Kolminaisuuden valkeuden kirkastama Kolminaisuuden palveluja, Sinä valistat meidät, jotka nyt kunnioitamme Sinua veisaten: Kiitetty olet Sinä, Herra Jumala, iankaikkisesti!

Jumalansynnyttäjälle

Yksin Sinä, puhdas Neitsyt, olet synnyttänyt yhden Kolminaisuudesta, joka ilmestyi meille kahdessa olemuksessa, mutta yhdessä persoonassa. Hänelle me veisaamme: Kiitetty olet Sinä, Herra Jumala, iankaikkisesti!

7. veisu. Pyhittäjän kanoni. Irmossi

Juudeasta kerran Babyloniaan joutuneet nuorukaiset | polkivat pätsin liekit maahan | Kolminaisuususkon voimalla ja veisasivat: || Kiitetty olet Sinä, meidän isiemme Jumala!

Troparit

Taivaallisen sateen kastelemana Sinä, isä, osoitit runsaan ja ihanan hedelmän kantajaksi, kun saatoit Herran tykö uskovaisia, jotka huutavat: Kiitetty olet Sinä, meidän isiemme Jumala!

Sinun autuas kielesi levitti opetusten tulvavirtoja, jotka pian hukuttivat harhaoppien eksytyksen ja opettivat uskovaiset huutamaan: Kiitetty olet Sinä, meidän isiemme Jumala!

Ruumiillisesti Sinä, isä, elit maan päällä enkelielämää, Sinä sait nauttia ylhäisen jumalallisesta näkemisestä ja veisasit: Kiitetty olet Sinä, meidän isiemme Jumala!

Jumalansynnyttäjälle

Neitseellisestä kohdusta lihaan tulleet Sinä ilmestyit meidän pelastukseksimme. Sen tähden tietäen Äitisi Jumalansynnyttäjäksi me huudamme kiitollisina: Kiitetty olet Sinä, meidän isiemme Jumala!

8. veisu. Piispan kanoni. Irmossi

Sinun armostasi hirmuvaltiaan ja tulen voittaneet, | Sinun käskyistä lujasti kiinni pitävät nuorukaiset huusivat: | Kiittäkää, kaikki Herran teot, Herraa, || ja korkeasti ylistäkää Häntä kaikkina aikoina!

Troparit

Kristus osoitti Sinut, isä, kirkkaaksi tähdeksi kirkon korkeudessa, ja Hän valistaa Sinun kauttasi ne, jotka uskoen veisaavat: Kiittäkää, kaikki Herran teot, Herraa, ja korkeasti ylistäkää Häntä kaikkina aikoina!

Sinä, isä, osoitit laupiaaksi, sävyisäksi, sääliväiseksi, pahuudettomaksi, köyhien rikkaudeksi ja alastomien pukijaksi ja vaatettajaksi, kun veisaisit: Kiittäkää, kaikki Herran teot, Herraa, ja korkeasti ylistäkää Häntä kaikkina aikoina!

Pyhästi Sinä, isä, kaunistit Markuksen istuinta jumalallisin teoin ja varsinkin laupeudenharjoittamisella ja säällillä. Sen tähden Sinua kutsutaankin Laupiaaksi kaikkien laupeudessa loistaneitten pyhien joukossa.

Jumalansynnyttäjälle

Sinä osoitit elävän veden pyhäksi asumukseksi, ja me kuoletetut saamme periä elämän siitä juodessamme ja huutaessamme: Kiittäkää, kaikki Herran teot, Herraa, ja korkeasti ylistäkää Häntä kaikkina aikoina!

8. veisu. Pyhittäjän kanoni. Irmossi

Soitinten musiikki pauhasi yhteen ääneen | ja lukemattomat ihmiset kumarsivat kuvaa Duurassa, | mutta siitä välittämättä kolme nuorukaista || veisuihin ylistivät ja kunnioittivat Herraa iankaikkisesti.

Troparit

Rakastaessasi suurinta Hyvyyttä Sinä saavutit täydellisen hyveen, ja Hänen säteilynsä kirkastamana Sinä nyt huudat: Veisuihin ylistäkää ja kunnioittakaa Herraa kaikkina aikoina.

Rikkautenasi täydellinen tieto Sinä saavutit käytännön kunnian. Nyt Sinä levität armon säteitä niille, jotka huutavat: Veisuihin ylistäkää ja kunnioittakaa Herraa kaikkina aikoina.

Paeten maailman hälinää Sinä laskit hiljaisuuden satamaan, ja kuoletit himojen hyökkäykset veisaten: Veisuihin ylistäkää ja kunnioittakaa Herraa kaikkina aikoina.

Jumalansynnyttäjälle

Oi Neitsyt, varmasti tietäen Poikasi Jumalaksi ja Sanaksi me hartaasti ylistämme Sinua ja veisaamme uskoen: Veisuihin ylistäkää ja kunnioittakaa Herraa kaikkina aikoina.

Irmossi

Soitinten musiikki pauhasi yhteen ääneen | ja lukemattomat ihmiset kumarsivat kuvaa Duurassa, | mutta siitä välittämättä kolme nuorukaista || veisuin ylistivät ja kunnioittivat Herraa iankaikkisesti.

9. veisu. Piispan kanoni. Irmossi

Me, jotka olemme Sinun kauttasi pelastetut, | oi puhdas Neitsyt, | tunnustamme Sinut totiseksi Jumalansynnyttäjäksi || ja yhdessä ruumiittomien voimien kanssa Sinua ylistämme.

Troparit

Katso, isä, loppusi jälkeen kaksi pyhää isää otti Sinut keskellensä alttarissa ja osoitti Sinulle pyhää kunnioitusta.

Sinun valoisa nukkumisesi loisti päivän koitteen tavoin valistaen ne, jotka uskoen ylistävät autuaaksi Sinua, isä Johannes.

Sinut, isä, liitettiin piispojen, profeettain, apostolien ja marttyyrien kuoroihin. Muista heidän kanssansa meitä, jotka veisaamme ylistystäsi.

Isä Johannes, astia, jossa pyhät jäännöksesi makaavat, on ihmeitten lähde niille, jotka kiiruhtavat luoksesi.

Jumalansynnyttäjälle

Oi taivaita avarammaksi osoittautunut Neitsyt, avarra ahdistuneet aivoitukseni ja tee minut jumalallisten armolahjojen vastaanottajaksi.

9. veisu. Pyhittäjän kanoni. Irmossi

Taivas ihmetteli ja maan ääret hämmästyivät siitä, | että Jumala ilmestyi ihmisille ruumiissa | ja että Sinun povesi tuli taivasta avarammaksi. || Sen tähden Sinua, oi Jumalansynnyttäjä, enkelein ja ihmisten joukot ylistävät.

Troparit

Oi autuas isä, nähdessään, kuinka Sinä revit rikki maallisten pyrkimysten siteet ja liityit Jumalaan, viettelijä nosti barbaarien aallokon Sinua vastaan luullen voivansa tehdä lopun vakaudestasi, mutta jumalallisen kaitselmuksen avulla Sinä torjuit sen juonet.

Loistaen runsaita säteitä Siinä kirkastit moninaisin opetuksin niiden sielut, jotka uskoen tulivat tykösi. Viisas Nilos, Sinun huulesi koskettivat viisauden puhdasta maljaa, josta sait nauttia runsaasti ja jakaa sitä halajaville.

Vilpittömästi rakastaen Luoja Sinä, isä, kannoit auliisti itsesi salaiseksi, moitteettomaksi teurasuhriksi Hänelle. Viisas Nilos, seistessäsi nyt Hänen valtaistuimensa edessä rukoile hartaasti, että me, jotka uskoen vietämme muistoasi, saisimme Sinun kirkkautesi.

Jumalansynnyttäjälle

Oi Neitsyt, Sinä oikaisit naisen horjahduksen, kun synnytit Sanan, joka hyvänä, väkevänä ja voimallisena nostaa maahan langenneet. Suunnattomassa laupeudessaan Hän otti Sinusta ruumiin ja pelasta maailman kärsimykset surmaavilla kärsimyksillään.

Irmossi

Taivas ihmetteli ja maan ääret hämmästyivät siitä, | että Jumala ilmestyi ihmisille ruumiissa | ja että Sinun povesi tuli taivasta avarammaksi. || Sen tähden Sinua, oi Jumalansynnyttäjä, enkelein ja ihmisten joukot ylistävät.

Eksapostilario, 3.säv.

Ylistäkäämme veisuin laupeutta rakastavan Jumalan seuraajaksi osoittautunutta Johannesta, | että kaikki saisimme hänen kauttansa vapautuksen veloista || ja pääsyn rikkomuksista.

Pyhittäjän eksapostilario, 3.säv.

Jumalassa viisas Nilos, kyynelvirroin Sinä teit sielusi maan hedelmälliseksi. | Rukoile, että meidänkin sielumme puhdistettaisiin saastasta, || kun me hartaalla rakkaudella veisaamme ylistystäsi.

Jumalansynnyttäjän eksapostilario, 3.säv.

Sinä enkelten suloisuus, ahdistettujen ilo ja kristittyjen puolustaja, | Herran Äiti ja Neitsyt, || puolusta minua ja päästä minut iankaikkisista vaivoista.

Virrelmästikiiroina oktoehoksen stikiirat.

Kunnia... 6.säv.

Pyhittäjäisä, tieto uroteoistasi on käynyt kaikkeen maahan, | sillä niiden kautta Sinä sait taivaissa palkan vaivannäöstäsi. | Sinä tuhosit pahojen henkien armeijat | ja ylsit enkeljoukkojen tasalle, joiden elämää pidit moitteettomasti esikuvanasi. | Kun Sinulla on uskallus Kristus Jumalan edessä, || rukoile rauhaa meidän sieluillemme.

Nyt... Jumalansynnyttäjän stikiira, 6.säv.

Viaton Neitsyt, rukoile synnyttämäsi, | että Hän pelastaisi koko ihmissuvun, | sillä kielin ja sydämin me tunnustamme Sinut Jumalansynnyttäjäksi, || oi Neitsytäiti.

Tai kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle, 6.säv.

Kun Nuhteeton näki Sinut ristillä riippumassa, | hän valitti äidillisesti ja huusi: | Poikani ja Jumalani, suloinen Lapseni, || älä jätä minua, palvelijartatasi.